



کتاب تجربه‌های جمعی پشتیبانی و مهندسی جنگ جهاد سازندگی منتشر شد

کتاب «رسم جهاد ۲» با تحقیق و تدوین محمدرضا حسینی و علی مشایخی توسط انتشارات راه یاز منتشر و راهی بازار نشر شد.

کتاب «رسم جهاد ۲» با تحقیق و تدوین محمدرضا حسینی و علی مشایخی توسط انتشارات راه یاز منتشر و راهی بازار نشر شد.

به گزارش خبرنگار مهر، کتاب «رسم جهاد ۲؛ تجربه‌های کار جمعی در پشتیبانی و مهندسی جنگ جهاد» به روایت عبدالرحمن جزایری با تحقیق و تدوین محمدرضا حسینی و علی مشایخی به تازگی توسط انتشارات راه یاز منتشر و روانه بازار نشر شده است.

«پشتیبانی و مهندسی جنگ جهاد سازندگی یا به اختصار «پ. م. ج. ح.»، عبارتی است که شاید برای بسیاری مردم ناشناخته باشد. شاید با خواندنش سردرگم شوند و نتوانند توصیف درستی از آن در ذهنشان تداعی کنند. چراکه در تصور رایج، جنگیدن وظیفه سازمان‌های نظامی است؛ سازمان‌هایی که هم یگان‌های مسلح عملیاتی دارند، هم ستادهای پشتیبانی و هم یگان‌های مهندسی. اگر هم زمانی نیروهای غیرنظامی بخواهند داوطلبانه در جنگ شرکت کنند، باز در همان سازمان‌ها سازماندهی می‌شوند و به جبهه‌نبردها اعزام می‌شوند اما جهاد سازندگی همان‌طور که از عنوانش پیداست جهادی است برای سازندگی و آبادانی، نه شرکت در جنگ.

رواج این تصور در میان مردم و به خصوص نسل جوانی که دل بسته کشور و خواهان حضور در صحنه‌های مهم و حیاتی مملکت خویش هستند، عجیب و ناگوار است. ناگوار از این جهت که ملتی تجربه‌های گذشته خود را که بابت آن هزینه بسیار پرداخته با سرعتی حیرت‌انگیز به دست فراموشی بسپرد؛ و عجیب به این دلیل که بخش عمده‌ای از هزاران عضو آن تشکیلات ناشناخته که حامل تجربیاتی ارزشمند هستند، هنوز در کنار ما زندگی می‌کنند و از دوران طلایی جنگ تحمیلی ناگفته‌های بسیاری دارند.

این کتاب تلاش کرده است بخشی از این ناگفته‌ها که در جلسات متعدد مصاحبه با یکی از فرماندهان پشتیبانی و مهندسی جنگ جهاد روایت شده است را تدوین کند؛ راوی کتاب، اولین مسئول گروه اعزامی جهاد فارس مستقر در آبادان است که داوطلبانه به سمت جبهه‌های دفاع در مقابل ارتش بعثی شتافته بودند. این گروه در کنار جهادگران سایر استان‌های کشور خیلی زود جایگاه خود را پیدا کردند و به یکی از ارکان جنگ تبدیل شدند. سه رکن اصلی ارتش و سپاه و جهاد، از ابتدا تا انتهای جنگ هشت ساله دوشادوش یکدیگر به مقابله با دشمن پرداختند. به رغم توضیحات مفصل درباره بسیاری وقایع هنوز برخی اتفاقات به توضیح و تفصیل بیشتری نیاز داشتند که به علت اقتضای سنی راوی ارجمند و گذشت سال‌ها از وقوع آن اتفاقات، امکان تکمیل بخش‌های مبهم آن نبود و به ناچار فقط بخش‌های روشن و ارزشمند آن اتفاقات در متن کتاب گنجانده شده است؛ در عین حال، سعی شده در سیر کلی روایت خللی ایجاد نشود. همچنین به دلیل تمرکز نگارنده بر فعالیت‌های راوی در مقطع زمانی دفاع مقدس، فعالیت‌های ایشان در سال‌های قبل از آغاز جنگ تحمیلی صرفاً در فصل اول کتاب و به اختصار مطرح شده است.

عبدالرحمن جزایری، یکی از فرماندهان نام‌آشنا پشتیبانی و مهندسی جنگ جهاد سازندگی است. مقاومت جانانه نیروهای جهاد فارس به فرماندهی او در جزیره بزرگ آبادان در هنگام محاصره این جزیره و پس از آن، در کنار نیروهای رزمی ارتش و سپاه و سایر گروه‌های مردمی زبانزد تمامی افراد حاضر در سال‌های اولیه دفاع مقدس است. او که اکنون ساکن شیراز است سال ۱۳۱۴ در گناوه متولد شد. در رشته ریاضی دیپلم گرفت و دوره سررشته‌داری را در دانشگاه نظامی گذراند. تسلطش به زبان انگلیسی و عربی به تجربه آبا و اجدادی اش در ناخدایی کشتی و شناورهای دریایی باز می‌گردد.

قبل از پیروزی انقلاب اسلامی، دوازده سال نمایندگی شرکت‌های کشتی‌رانی بزرگ دنیا را در جزیره خارک عهده‌دار بوده است. او در سقوط استانداری هرمزگان و پیروزی انقلاب اسلامی در این استان و همچنین مقابله با نفوذ کمونیست‌ها به بنادر مهم تجاری و نفت خیز جنوب کشور از جمله خارک نقش بسزایی داشته است. ویژگی‌های شخصیتی و نحوه مدیریت جزایری در موفقیت جنگی جهاد فارس را به واحدی گسترده تبدیل می‌کند که پذیرای خیل عظیمی از نیروهای داوطلب حاضر در منطقه می‌شود؛ به طوری که بخشی از نیروهای برجسته و فرماندهان جنگ جهاد از برخی استان‌های کشور در جهاد فارس مشغول به انجام وظیفه شدند و تعدادی از آنها هم به فیض شهادت نائل آمده‌اند. این فرمانده که از لحاظ شرایط سنی، میزان تجربه فنی و مدیریتی و اهتمامش به برگزاری جلسات قرائت و تفسیر قرآن کریم در مناطق جنگی، فرماندهی شاخص به شمار می‌آید، در

عملیات های ثامن الائمه، طریق القدس، فتح المبین و بیت المقدس، حضوری فعال داشت. ابتکارات فنی او و هم زمانش در مهندسی رزمی در پیروزی رزمندگان در این عملیات ها نقش بسزایی داشته است.

در سال ۱۳۶۲ با هماهنگی جهاد سازندگی استان هرمزگان جبهه ای جدید برای خود و گروه کوچکی از یارانش می گشاید و سه بندر چند منظوره تجاری نظامی در سواحل این استان احداث می کند؛ بنادری که هنوز فعال است و نیروهای نظامی و همچنین مردم بومی از آنها استفاده می کنند.

جزایری نیز مانند بسیاری دیگر از جهادگران عرصه دفاع مقدس، پس از پایان جنگ تحمیلی خانه نشین شد؛ اما هیچگاه یاد نیروهای فداکار جهاد به خصوص شهدای «سنگرساز بی سنگر» را فراموش نکرده است. همچنین در ثبت و ضبط تلاش های بی امان جهادگران در جنگ کوشش بسیار کرده است؛ دیدار او با شهید بزرگوار امیر سپهبد علی صیاد شیرازی از آن جمله است که حدود یک سال پیش از شهادت ایشان انجام گرفته است. فیلم این دیدار، شاید تنها مستند تصویری باشد که در آن شهید صیاد شیرازی خاطراتی از سنگرسازان بی سنگر بیان می کند.

در بخشی از این کتاب می خوانیم:

«برنامه ما این طور بود که همیشه یک نیروی مهندسی رزمی پا به پای نیروهای حمله کننده می فرستادیم بعد از اینکه نیروی حمله کننده منطقه را تصرف می کرد تا صبح برایش خاکریز و سنگر ایجاد می کردیم و به او امنیت می دادیم این خاکریز باعث می شد صبح که دشمن بچه های ما را جلوی خودشان می بیند، نتواند نابودشان کند.

ما یک سنگر گروهی داشتیم که در خط سوم قرار داشت و چهل نفر از بچه های جهاد فارس در آن بودیم. چند تیپ عمل کننده نظامی آنجا کار می کرد. یک محور جهاد اصفهان همراهشان بود یک محور هم ما و جهاد خراسان همراهشان بودیم به فرماندهان تیپ عمل کننده از محورمان یک نفر مأمور رابط دادیم که همراه آنها باشد و به محض اینکه به دشمن رسیدند، بی سیم بزند تا گروه مهندسی رزمی برای ایجاد خاکریز در محل تصرفات جدید نیروهای خودی حرکت کند طرف آنها.»

این کتاب در ۱۸۳ صفحه همراه با عکس، شمارگان هزار نسخه و قیمت ۶۰ هزار تومان عرضه شده است.